

A RÓKA, A BAGOLY MEG A SZARKA

(Keleti cseremiszi népmese)

Közli: *Herrmann Antal*

Egyszer volt egy bagoly. Az a bagoly fészket rakott egy nyírfa tetejébe. Három bagolyfiókja volt neki. Megy a nyírfa alá a róka: „Bagoly, tum, tum, dobd le egyik fiókádat, tum, tum; ha felmászom, mind megeszem, tum, tum; és ha lekúszom, megeszem, tum, tum; ha a fát levágom, megeszem, tum, tum; dobd le egy fiókádat, tum, tum!”

A bagoly sír, sír, ledobja egyik fiókáját. A róka elhurcolja a tó partján végig és felfalja.

Másnap reggel ismét megy a róka a bagolyhoz. „Bagoly, tum, tum, dobd le egyik fiókádat, tum, tum; ha felmászom, mind megeszem, tum, tum; és ha lekúszom, megeszem, tum, tum; ha a fát levágom, megeszem, tum, tum; dobd le egy fiókádat, tum, tum!”

A bagoly sír és ledobja. Róka felkapja és elmegy, lehever a tó partján és felfalja.

A bagoly csak ül és sír keservesen; hát jön egy szarka. „Mit sírsz, te bagoly?” – kérdi a szarka. – „Hogyne sírnék, – mondja a bagoly – jön a róka és azt mondja: „Bagoly, tum, tum, dobd le egyik fiókádat, tum, tum; ha felmászom, mind megeszem, tum, tum; és ha lekúszom, megeszem, tum, tum; ha a fát levágom, megeszem, tum, tum; dobd le egy fiókádat, tum, tum!” Mondja a szarka: „Nincs keze, hogy felmásszék és megegye, nincs fejszéje, hogy kivágja a fát; mit eteted a rókát fiókáiddal?”

A szarka elrepült.

Másnap reggel jön ismét a róka: „Bagoly, tum, tum, dobd le egyik fiókádat, tum, tum; ha felmászom, mind megeszem, tum, tum; és ha lekúszom, megeszem, tum, tum; ha a fát levágom, megeszem, tum, tum; dobd le egy fiókádat, tum, tum!” Mondja a bagoly. „Mért dobnám neked oda fiókámat? Nincs kezéd, hogy felmásszál és megegyed, nincs fejszed, hogy kivágd a fát, két fiókám csalással úgy is már a torkodba esett.” Mondja a róka: „Lám csak, a szarka fecsegett!” Mondja és elmegy, elmegy a tó partjára, lefekszik, s úgy fekszik ott, mintha meg volna halva.

Jön a szarka a rókához s szól a szarka: „Szemed zsírja látszik, combod zsírja látszik!” Közeledik a szarka a rókához, szemébe akarja vágni csőrét; a róka megragadja a szarkát. Szól a róka a szarkához. „Miért fecsegtél a bagolynak?” – „Hát hogyne mondanám meg?”, szól a szarka. Mondja a róka: „Agyon ütlek!” Felel a szarka: „Ha ütsz is, nem halok meg; ha rám tapodsz is, mégsem halok meg; de ha megfogsz három farktollamnál fogva és korhadt fatőkéhez vágysz, csak akkor halok meg.”

A róka megfogja három farktollánál fogva és minden erejéből odavágja, a farka kiszakadt, a szarka tovarepült. A rókánál csak a farka maradt. Szól a szarka: „Rászedtem a rókát hátulról, hátulról szedtem rá a rókát.”

S ezzel vége van a mesének.